

(Den lärjungen, som Jesus älskade.doc)

Brev till nyomvända

III Grunddragen i barnets karaktär

2 Den lärjungen, som Jesus älskade

Lösningen av den gordiska knuten

Avsnittet kan ses som ett försök att lösa den kristna trons gordiska knut. När den kristne är förbunden med Jesu hjärta får allt sin rätta plats. Livet får det liksom läran. Hon får del av Guds fullhet som är kärlek. Läran och det kristna livet faller på plats av sig själv.

(EG talar om Kristi kärlek ”i hans offer såväl som hans hjärta” s 209 Varför detta uppspjälkande?)

Alla spörsmål, alla strider om lärobegrepp, all räddhåga för syndfrihetsläran och lagisk helgelse upplösas och försvinna i Jesu Kristi kärlek. I stället för utredning av läran om helgelse drivs vi genom kärlek till praktisk utövning av Guds vilja; och saken blir så enkel, att ett barn kan förstå den. Detta är det liv, som är fördolt med Kristus i Gud. S 210

Vad är då det som är konstitutivt för denna kärlek? Att vara älskad.

Vari består kärleken? Vem som vill eftersinna kan svara: Kärleken består uti att vara älskad. Varför älskade Johannes mycket? Därför att han hade gått i kärlekens skola. Jesu Kristi person är så mäktig, att varje handtryckning i nådens förbund överför likasom en elektrisk våg av ren, gudomlig kärlek. *Den som icke älskar har icke sett honom.* s 211

Avsnittet stycke för stycke

Den lärjungen, som Jesus älskade, är uppfylld av samma kärlek som Mästaren. Han lever i kärlek, vakar i kärlek, sover i kärlek, arbetar i kärlek, vilar i kärlek, tiger i kärlek, talar i kärlek och skriver i kärlek. Han synes icke veta av något annat liv än Jesu kärlek; och vare sig han är ute bland vänner eller hemma i kammaren, bär han alltid samma solsken av ett älskande hjärta. Han sover sött, ty Herren gör oskuldens boning fridfull; han vaknar med kärlekens leende på läppar, som fuktas av brudgummens vin. H. V. 7:9. Han står upp och går till sitt arbete med ett hjärta, fullt av Jesu kärlek. S 208

I ouvertyren karakteriseras Johannes, lärjungen som helt igenom levde av Jesu kärlek.

Kärleken har behov av att offra sig. Gud, som är kärleken, skapade en värld; och endast den rika mångfalden av olika föremål, danade av en och samma vilja, kunde motsvara den rikedom av tankar, önskingar och behov, han kände i sitt hjärta. *Sommar och vinter har du gjort, Tabor och Hermon lovsjunga dig.* Regnet har en fader, rimfrosten talar om hans andedräkt. Allt är en värld av kärlek, som under väntan på Guds (slut 208, början 209) barns härliga frihet sjunger hans lov. Från Patmos klingar dess lov: *Honom, som älskar oss* etc., Uppb. 1:5; från »torget» sprides ryktet om honom. Allt vittnar om en älskande faders omsorg. s 208 f

EG låter allt vara en av Gud skapad ”värld av kärlek”, kännetecknad av en mångfald som motsvarade Guds inre, där kärleken blir en storhet med behov av att offra sig för helhetens skull. Offermotivet förbleknar dock för lovsångsmotivet. Hela skapelsen, innefattande vittnesbördet från Patmos och ryktet från ”torget” lovprisar Gud. Allt har Gud skapat för att motsvara ”den rikedom av tankar, önskingar och behov, han kände i sitt hjärta”.

Observera den positiva skapelsesynen.

Från Jesu hjärta talar Jesu lärjunge om det högsta av allt. Hur han tänker, talar och skriver, kommer han åter till samma grundlag: *Gud är kärlek*. Tankarna i hans brev flyga utan systematisk ordning från det varma hjärtat, liksom gnistorna omkring städet, utan annan ordning än dess inre lag: kärlek. »Den som icke älskar, han känner icke Gud, ty Gud är kärlek. Låtom oss älska, ty kärleken är av Gud. Den som älskar, han förbliver i Gud och Gud i honom. Den som icke älskar har icke sett honom eller känt honom. Detta är kärleken till Gud, att vi hålla hans bud» o. s. v. Så talar Johannes. Där finns ingen utredning av lärobegrepp, han besitter ingen logisk skärpa, och likväl talar han såsom ingen annan om den högsta tillvaron. s 209

EG karakteriserar Johannes. Utan systematisk ordning förkunnar denne att Gud är kärlek och att kärleken är av Gud

Kärlek! Kärlek! Du är allt, och allt är intet utom dig. Det ligger en mycket skön och djup tanke i Pauli bön för efesierna: ... »att Kristus måtte bo genom tron i edra hjärtan, på det att I, rotade och grundade i kärlek, kunnen förmå begripa med alla heliga vad längden och bredden och djupet och höjden är och känna Kristi kärlek, som övergår kunskapen, på det I mån uppfyllas intill all Guds fullhet.» Ty att känna Kristi kärlek i hans offer såväl som hans hjärta kan blott hava en enda verkan: att vi fyllas intill all Guds fullhet. *Allt*, som innefattas i ordet kristlig fullkomlighet, såsom renhet, helighet, självuppoffring, ädelmod, Kristi sinnelag, Andens kraft, barmhärtighet, mildhet, godhet, trohet, saktmod, tro, kunskap och ljus, förstånd, hängivenhet, frid och fröjd, alla kristliga dygder och alla Andens frukter, innefattas i ett enda litet ord: *kärlek*. s 209 f

Kristi kärlek förmedlar Guds fullhet. Denna konkretiseras i den kristne och tar sig uttryck i allehanda gott.

Theologien om det »högre kristliga livet» är kort och enkel. *Kärleken är lagens fullbordan*. Alla spörsmål, alla strider om lärobegrepp, all räddhåga för syndfrihetsläran och lagisk helgelse upplösas och försvinna i Jesu Kristi kärlek. I stället för utredning av läran om helgelse drivs vi genom kärlek till praktisk utövning av Guds vilja; och saken blir så enkel, att ett barn kan förstå den. Detta är det liv, som är fördolt med Kristus i Gud. *Si, jag kommer, i boken är skrivet om mig, att göra din vilja, o Gud*. Vad skulle en fältherre göra med en soldat, som blott kunde stå rak i ryggen och »skyldra gevär» men icke lydde hans kommando! Skulle den bäst utförda artighetsbetygelse kunna rädda honom? s 210

När Kristi kärlek genomsyrar den kristne löses helgelsens problem (problematiken om det högre kristliga livet) av sig självt. Helgelseologin tar sig uttryck i fungerande liv.

I Jesu Kristi stridsmän, och I alla, som frukten Gud! Haven I ingen högre uppgift i dessa allvarliga tider än att hålla Kristi lära högtidlig? Har missionen blivit ett yrke, eller är det kärlekens verk? »Om jag utskiftade alla mina ägodelar och gäve min kropp att brännas, men icke hade kärlek, så vore det mig till intet nyttigt. Kärleken är långmodig och mild, kärleken förhäver sig icke, han uppblåses icke, han skickar sig icke ohöviskt, han söker icke sitt, han förtörnas icke, han tillräknar icke det onda. Han fördrager allting, han tror allting, han tål allting.» Vad skall man säga om den, som för en hög beaktelse och är häftig, egenkär, klandersjuk, misstänksam och partisinnad?

Kännetecknet på barnskap är, att vi älska. Födelse av Anden är ett liv, som tändes av kärlek. *Gud är kärlek*.

Min älskade! Jag bestraffar icke, men jag vill väcka ditt rena sinne. Vari består kärleken? Vem som vill eftersinna kan svara: Kärleken består uti att vara älskad. Varför älskade Johannes mycket? Därför att han hade gått i kärlekens skola. Jesu Kristi person är så mäktig, att varje handtryckning i nådens förbund överför likasom en elektrisk våg av ren, gudomlig kärlek. *Den som icke älskar har icke sett honom*. Så älskvärd är han. Genom att leva och ständigt förbli uti Jesu kärlek kan du älska. Ej din kärlek till honom, utan hans kärlek till dig är källan till ett innerligt och varmt liv.

Med innerligt hjärta söker han vinna hela vårt förtroende. Han tål icke det avstånd en död och förvärldsligad kristendom har uppställt emellan honom och församlingen. Den sympati, som förenar hjärtan i samma syften, tankar och begär, kan aldrig ersättas av religiös artighet och högtidlighet.

Ack, hur det grämer honom, som är vår själs frände, att hans egna blivit så andäktiga, att ingen förtrolighet finns i deras umgänge med Gud. Barnen ha växt upp till söner, som tagit höga bildningsgrader och lyfta på hatten för sin far men trampa hans vilja. Den första kärleken har kallnat under utövande av plikten, och kristendomen är »vardaglig».

Min vän! Tillhör du Jesus helt? Åger han ditt hjärtas odelade kärlek, och är du helt och hållet hans? s 210 f

Förmaningar och varningar, bl a varningar för att förvandla kristen tro till religiös artighet och högtidlighet. Maning till omvändelse. I denna förmaningsräcka en bärande definition av kärlek, "kärleken består i att vara älskad".

Bibelcitaten

Kärleksmotivet tvingar fram citat från Johannesskrifterna. Citaten relevanta. Där anknytningen är mer sökt har jag satt ?

Ps 74:14 s 208 Det är du, som fastställt alla jordens gränser; *sommar och vinter har du skapat.*

Ps 89:13 s 208 Norr och söder har du skapat; *Tabor och Hermon jubla i ditt namn.*

? HV 7:9 s 208 Och din mun såsom bästa *vin*, – som lätt rinner ned i min vän och *fuktar våra läppar* i sömnen.

1 Joh 3:6 s 209 Var och en som förbliver i honom, han syndar icke; var och en som syndar, *han har icke sett honom och icke lärt känna honom*

1 Joh 3:24 s 209 Och den som håller hans bud, *han förbliver i Gud, och Gud förbliver i honom.* Och att han förbliver i oss, det veta vi av Anden, som han har givit oss.

1 Joh 4:7 s 208 Mina älskade, låtom oss älska hvarandra; ty kärleken är af Gud, och *hvar och en som älskar, han är född af Gud och känner Gud.*

1 Joh 4:7 s 209 Mina älskade, låtom oss älska hvarandra; ty kärleken är af Gud, och hvar och en som älskar, han är född af Gud och känner Gud.

1 Joh 4:7 s 211 Mina älskade, låtom oss älska varandra; ty kärleken är av Gud, och var och en som älskar, han är född av Gud och känner Gud. *Den som icke älskar, han har icke lärt känna Gud, ty Gud är kärleken.*

1 Joh 4:8 s 209 Den som icke älskar han känner icke Gud, ty *Gud är kärlek*

1 Joh 4:8 s 210 Den som icke älskar, han känner icke Gud, ty *Gud är kärlek.*

1 Joh 5:3 s 209 Ty *detta är kärleken till Gud, att vi hålla hans bud*, och hans bud äro icke tunga.

3 Joh v 11 s 211 Mina älskade, efterfölj icke det onda, utan det goda. Den som gör det goda, han är af Gud; men den som gör det onda, *han har icke sett Gud.*

Rom 13:10 s 210 Kärleken gör sin nästa intet ondt. Så *är nu kärleken lagens fullbordan.*

Rom 8:21 s 209 Att ock själfva skapelsen skall vada frigjord ifrån förgängelsens trädrom till *Guds barns härliga frihet.*

1 Kor 13:3–7 1917 Och om jag gäve bort allt vad jag ägde till bröd åt de fattiga, ja, om jag offrade min kropp till att brännas upp, men icke hade kärlek, så vore detta mig till intet gagn. *Kärleken är tålig och mild. Kärleken avundas icke, kärleken förhåver sig icke, den uppblåses icke. 5Den skickar sig icke ohöviskt, den söker icke sitt, den förtörnas icke, den hyser icke agg för en oförrätts skull. 6Den gläder sig icke över orättfärdigheten, men har sin glädje i sanningen. 7Den fördrager allting, den tror allting, den hoppas allting, den uthärdar allting.*

Ef 3:17 ff s 209 Att Kristus må bo genom tron i edra hjärtan, på det att I, *rotade och grundade i kärlek, kunnen förmå begripa med alla heliga, hvad bredden och längden och djupet och höjden är och känna Kristi kärlek, som öfvergår kunskapen, på det att I mån varda uppfyllda intill all Guds fullhet.*

Kol 3:3 s 210 Ty I hafven dött, och *edert lif är fördoldt med Kristus i Gud.*

? Hebr 10:7 s 210 Då sade jag: *Se, jag kommer, i boken är skrivet om mig, för att göra din vilja, o Gud.*

Upp 1:5 s 209 Och från Jesus Kristus, det trogna vittnet, den förstfödde bland de döda och fursten öfve konungarne på jorden! *Honom, som älskar oss* och har löst oss från våra synder med sitt blod.